YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

2 päivänä heinäkuuta 2009 *

Asiassa C-7/08,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 7.12.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.1.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Har Vaessen Douane Service BV

vastaan

Staatssecretaris van Financiën,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit M. Ilešič, A. Tizzano, E. Levits (esittelevä tuomari) ja J.-J. Kasel,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.3.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Har Vaessen Douane Service BV, edustajinaan advocaat R. N. van der Paardt ja advocaat C. Bouwmeester,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels ja M. de Mol,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään S. Schønberg ja M. van Beek,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.4.2009 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28.3.1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 (EYVL L 105, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 7.11.1991 annetulla asetuksella (ETY) N:o 3357/91 (EYVL L 318, s. 3; jäljempänä asetus N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna), 27 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa valittajana on Har Vaessen Douane Service BV (jäljempänä Har Vaessen), joka on Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu ja Alankomaihin sijoittautunut yhtiö, ja vastapuolena Staatssecretaris van Financiën ja jossa on kyse siitä, että viimeksi mainittu kieltäytyi myöntämästä Har Vaessenille CD-levyjen ja videonauhojen tuonnissa asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädettyä tullittomuutta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Asetuksen N:o 918/83 I lukuun, jonka nimenä on ”Tuontitullittomuus”, sisältyvän 27 artiklan sanamuoto oli sen alkuperäisessä muodossaan seuraava:

”Jollei 28 artiklan säännöksistä muuta johdu, tuontitullittomuus myönnetään tavaralähetyksille, jotka toimitetaan niiden vastaanottajalle postitse kirjeinä tai postipaketteina ja joiden sisältämät tavarat ovat yhteisarvoltaan enintään 10 [euroa].”

4 Tätä säännöstä muutettiin asetuksen N:o 918/83 127 artiklan täytäntöönpanotoimenpiteistä 29.7.1983 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2287/83 (EYVL L 220, s. 12). Sen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen N:o 918/83 27 artiklan mukainen tullittomuus koskee ainoastaan lähetyksiä, jotka lähetetään postitse kirjeinä tai postipaketteina suoraan kolmannesta maasta yhteisössä olevalle luonnolliselle tai juridiselle henkilölle.”

5 Asetuksen N:o 2287/83 kolmannessa perustelukappaleessa esitetään asetuksen N:o 918/83 27 artiklan muutoksen syyksi seuraavaa:

”Sellaista tilannetta on vältettävä, että taloudelliset yritykset hyötyvät [asetuksen N:o 918/83 27 artiklassa tarkoitetusta tullittomuudesta] siten, että ne kehittävät erityisiä toimintoja tai siirtävät keinotekoisesti olemassa olevat toiminnot muualle aiheuttaen samalla kilpailunvääristymiä yhteismarkkinoilla; näiden vääristymien välttämiseksi on tarkoituksenmukaista jättää tuontitullittomuuden ulkopuolelle lähetykset, joihin on sovellettu toista tullimenettelyä ennen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista; tämän vuoksi tullittomuus voidaan myöntää ainoastaan sellaisille lähetyksille, jotka lähetetään suoraan kolmannesta maasta yhteisössä olevalle luonnolliselle tai juridiselle henkilölle.”

6 Asetuksen N:o 3357/91 1 artiklassa poistetaan asetuksen N:o 918/83 27 artiklassa asetettu postitse lähettämistä koskeva rajoitus.

7 Asetuksen N:o 3357/91 ensimmäisessä perustelukappaleessa perustellaan asetuksen N:o 918/83 27 artiklaan tehty muutos seuraavin sanamuodoin:

”– – asetuksen (ETY) N:o 918/83, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna – – asetuksella (ETY) N:o 4235/88, 27 artiklassa säädetyn hallinnollista yksinkertaistamista koskevan toimenpiteen on ollakseen tehokas koskettava kaikkea vähäarvoisista tavaroista koostuvien lähetysten tuontia.”

8 Asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädetään näin ollen tästä lähtien seuraavaa:

”Jollei 28 artiklan säännöksistä muuta johdu, tuontitullittomuus myönnetään vähäarvoisista tavaroista koostuville lähetyksille, jotka lähetetään suoraan kolmannesta maasta yhteisössä olevalle vastaanottajalle.

’Vähäarvoisella tavaralla’ tarkoitetaan tavaroita, joiden todellinen kokonaisarvo ei ylitä 22[:ta euroa] lähetystä kohti.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

9 Har Vaessen, joka on kuljetusalan yhtiö, jätti 12.11.1998–28.10.1999 Alankomaihin sijoittautuneen ECS Media BV:n (jäljempänä ECS) toimeksiannosta vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevat ilmoitukset, joiden kohteena oli CD-levyjä ja videonauhoja.

10 Nämä tavarat, joiden yksittäinen arvo oli alle 22 euroa, olivat alun perin tilanneet ECI voor Boeken en Platen BV:ltä (jäljempänä ECI), joka on Alankomaihin sijoittautuneen ECS:n emoyhtiö, tämän yksittäiset asiakkaat. ECS:n ja ECI:n välisen sopimuksen mukaan ECI siirtää tilaukset ECS:lle, joka saattaa sitten tavarat lähetyskuntoon Sveitsissä sijaitsevasta jakelukeskuksesta tapahtuvaa tavaroiden lähettämistä varten. Tavarat toimitetaan sen jälkeen yhdistettynä lähetyksenä Har Vaessenille tavaroiden kuljettamiseksi T-asiakirjan perusteella Alankomaissa sijaitsevaan jakelukeskukseen, josta PTT Post BV (jäljempänä PTT), joka on alankomaalainen yritys, toimittaa ne sen jälkeen yksitellen ECI:n asiakkaille.

11 Jokaisessa yksittäisessä paketissa oli tavaran vastaajanottajana olevan asiakkaan nimi sekä pankkisiirtolomake sen maksamista varten.

12 Har Vaessen vaati pääasiassa kysymyksessä olevassa vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevassa ilmoituksessa, että tavaroihin oli sovellettava asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklan mukaista tullittomuutta. Tämä kuitenkin evättiin. Tästä syystä Har Vaessania vaadittiin 29.12.1999 tehdyllä päätöksellä muun muassa maksamaan tulleina 436 907,60 Alankomaiden guldenia (NLG), eli yhteensä noin 198 260,02 euroa.

13 Staatssecretaris van Financiënin pysytettyä Har Vaessenin tuloksettoman oikaisuvaatimuksen jälkeen tämän maksupäätöksen voimassa, yhtiö valitti päätöksestä Tariefcommissiehin, jonka tilalle tuli oikeudenkäynnin kuluessa Gerechtshof te Amsterdam.

14 Tämä tuomioistuin hylkäsi Har Vaessenin vaatimuksen sillä perusteella, että ECI, eivätkä yksitellen tilauksen tehneet asiakkaat, oli katsottava pääasiassa kysymyksessä olevien tavaroiden asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa tarkoitetuiksi vastaanottajiksi. Koska nimittäin näitä asiakkaita ei ollut millään tavoin otettu mukaan tulli-ilmoitusmenettelyyn, he eivät olleet tullivelan velallisia eivätkä lähetettyjen tavaroiden omistajia. Tuomioistuimen mukaan pääasiassa kysymyksessä olevia tavaroita ei ollut lähetetty suoraan yksittäisille asiakkaille siinä ominaisuudessa,

että nämä olisivat asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa tarkoitettuja vastaanottajia.

15 Har Vaessen teki tästä tuomiosta kassaatiovalituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

16 Hoge Raad der Nederlanden on kahdesta syystä epävarma siitä, voidaanko tullittomuus myöntää pääasiassa kysymyksessä olevan kaltaiselle yhdistetylle lähetykselle.

17 Vaikka yhtäältä yhdistetty lähetys koostuukin erilaisista yksittäiseltä arvoltaan vähäarvoisista tavaroista ja vaikka kaikilla tavaroilla on eri vastaanottaja, hallinnollisella yksinkertaistamistavoitteella, jolla asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädetty tuontitullittomuuden soveltaminen perustellaan, ei ole mitään merkitystä tällaisessa tapauksessa, koska tullien kantamiseen liittyvät kustannukset eivät ole kaikkien kannettavina olevien tullien määrää korkeampia.

18 Toisaalta sen estämiseksi, että asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädettyä tullittomuutta käytetään väärin, käsite ”lähettäminen suoraan” voidaan ymmärtää siten, että se koskee vain sellaista tapausta, jossa tavaroiden vastaanottajan sopimuspuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan. Pääasiassa on kuitenkin kysymys sellaisista eri tavaroista koostuvasta lähetyksestä, jonka Alankomaissa asuvat vastaanottajat ovat sellaisen yhtiön asiakkaita, joka on itse sijoittautunut myös Alankomaihin.

19 Tässä tilanteessa Hoge Raad der Nederlanden päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko – – asetuksen [N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna,] 27 artiklaa tulkittava siten, että tässä artiklassa tarkoitettuun tullittomuuteen voidaan vedota sellaisten tavaroiden lähetysten osalta, jotka ovat tosin yksitellen tarkasteltuna vähäarvoisia**,** mutta yhdistettynä lähetyksenä esitettynä näin lähetettyjen tavaroiden todellinen kokonaisarvo ylittää 27 artiklassa säädetyn arvorajan?

2) Onko asetuksen [N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna,] 27 artiklan soveltamista varten lähdettävä siitä, että käsitteeseen ’lähetyksille – – suoraan kolmannesta maasta yhteisössä olevalle vastaanottajalle’ sisältyy myös sellainen tilanne, jossa tavara on tosin kolmannessa maassa ennen tavaran lähettämistä vastaanottajalle, mutta vastaanottajan sopimuspuoli on sijoittautunut yhteisön alueelle?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy kahdella ensimmäisellä kysymyksellään, jotka on käsiteltävä yhdessä, onko se, että yhtäältä pääasiassa kysymyksessä olevat tavarat, joiden yksittäinen arvo on alle 22 euroa, esitetään tullille sellaisen yhdistetyn lähetyksen muodossa, jonka arvo ylittää asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädetyn arvon, ja toisaalta, onko se, että tavarat tilanneiden asiakkaiden sopimuspuoli, eli ECI, on sijoittautunut yhteisön alueelle, esteenä tässä säännöksessä säädetyn tullittomuuden soveltamiselle näihin tavaroihin.

21 Aluksi on palautettava mieliin, että niitä säännöksiä, joiden perusteella tullittomuus myönnetään, on tulkittava niiden sanamuodon mukaisesti (ks. analogisesti yhdistetyt

asiat C-47/95–C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95 ja C-148/95, Olasagasti ym., tuomio 12.12.1996, Kok., s. I-6579, 20 kohta).

22 Tässä tapauksessa asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa todetaan, että tuontitullittomuus myönnetään vähäarvoisista eli enintään 22 euron arvoisista tavaroista koostuville lähetyksille, jotka lähetetään suoraan kolmannesta maasta yhteisössä olevalle vastaanottajalle.

23 Tuontitullittomuuden myöntämisen yhtenä edellytyksenä on tämän säännöksen mukaan näin ollen lähetettyjen tavaroiden arvo, jonka on oltava enintään 22 euroa.

24 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että pääasiassa kysymyksessä olevat lähetykset, joiden tuontitullittomuuden Alankomaiden tulliviranomaiset hylkäsivät sillä perusteella, että niiden kokonaisarvo ylitti 22 euroa, koostuivat paketeista, joiden yksittäinen arvo oli alle 22 euroa ja jotka esitettiin yhdistetysti niiden luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen yhteisössä. PTT:n oli määrä jakaa nämä ensiksi sen jakelukeskukseen yhdistetyssä muodossa lähetetyt paketit sitten yksitellen ECI:n asiakkaille.

25 Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa, näissä olosuhteissa on asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklan soveltamista varten otettava pääasiassa kysymyksessä esitettyjen kaltaisten lähetysten arvon osalta huomioon se, ketkä ovat tavaroiden vastaanottajia. Vastaanottajina voivat nimittäin olla ECI:n asiakkaat tai PTT.

26 Tässä asiassa on riidatonta, että jokaisessa paketissa on ollut ECI:n asiakkaan osoite silloin, kun Har Vaessen on ottanut ne haltuunsa.

27 Alankomaiden hallitus korostaa kuitenkin, että PTT oli mainittu pääasiassa kysymyksessä olevan tulli-ilmoituslomakkeen 8 kohdassa lähetyksen vastaanottajaksi.

28 Tämä argumentti ei ole sellaisenaan relevantti. Nimittäin sen lisäksi, että kysymyksessä saattaa olla virhe, on todettava, että asiakirjoista ilmenee – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 34 kohdassa –, että pääasiassa kysymyksessä olevaan ilmoituslomakkeeseen oli liitetty luettelo ECI:n asiakkaista, jotka olivat yksittäisten pakettien vastaanottajia.

29 Lisäksi paketin sisältämä tavara oli tarkoitettu lopulta ECI:n sen asiakkaan käyttöön, joka oli tavaran yksittäinen vastaanottaja. Nimittäin tavarat olivat yksittäin tilanneet ECI:ltä sen asiakkaat, jotka voidaan katsoa tästä syystä tavaroiden käyttäjiksi, toisin kuin Har Vaessen ja PTT, jotka ovat tavarankuljettajina ainoastaan osa ECI:n ja tavaran loppuvastaanottajina olevien ECI:n asiakkaiden välistä kuljetusketjua.

30 Tästä seuraa, että pääasiassa kysymyksessä olevia lähetyksiä on pidettävä sellaisten eri pakettien yhdistämisenä toisiinsa, joiden arvo on alle 22 euroa ja joiden vastaanottajina ovat ECI:n asiakkaat, ja niille on näin ollen katsottava olevan mahdollista myöntää asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa tarkoitettu tuontitullittomuus.

31 Tämän tulkinnan vahvistaa asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklan sanamuoto, jossa ei tehdä tullittomuuden soveltamista varten mitään eroa tavaroiden kuljetusmenetelmien suhteen, joten ei ole katsottava, että pääasiassa ECI:n asiakkaat eivät ole tavaroiden vastaanottajia tavaroiden lähdettyä kolmannesta maasta, eikä myöskään, että näille tavaroille ei voida myöntää tullittomuutta.

32 Vaikka asetuksen N:o 918/83 27 artiklan alkuperäisen sanamuodon mukaan tullittomuus rajoitetaan koskemaan enintään 10 euron arvoisten tavaroiden postitse toimitettavia lähetyksiä, asetuksen N:o 3357/91 1 artiklalla poistettiin toimittamistapaa koskeva edellytys, joten asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklaa voidaan soveltaa silloin, kun kyse on muista kuljetustavoista. Näin ollen se, että tavarat kuljettaa Har Vaessenin kaltainen huolitsija, joka yhdistää yksittäiset paketit logistisista syistä toisiinsa ennen niiden tullille esittämistä, ei saa johtaa tavaroiden tullittomuuden epäämiseen, kun ne – vaikkakaan niitä ei lähetetä postitse – täyttävät asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädetyt edellytykset.

33 Tämä tulkinta vastaa lisäksi 27 artiklan tavoitetta, sellaisena kuin se on ilmaistu asetuksen N:o 3357/91 ensimmäisessä perustelukappaleessa, jonka mukaan tässä säännöksessä tarkoitetun tullittomuuden tarkoituksena on tullimenettelyjen hallinnollinen yksinkertaistaminen.

34 On syytä muistuttaa, että kun Euroopan unionin neuvosto antaa oikeussääntöjä, joissa myönnetään tullittomuus, sen on otettava muun muassa huomioon ne vaikeudet, joita kansallisilla tulliviranomaisilla voi olla (ks. analogisesti asia C-247/97, Schoonbroodt, tuomio 3.12.1998, Kok., s. I-8095, 23 kohta).

35 Vaikka sellainen hallinnollisen yksinkertaistamisen tavoite saattaa ulottua, kuten Alankomaiden hallitus on esittänyt huomautuksissaan, sellaisiin tilanteisiin, joissa tullien kantamiseen liittyvät kustannukset ovat korkeammat kuin itse tullit, tämä tavoite voi ulottua myös muihin tilanteisiin.

36 Siten asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa tarkoitetun tullittomuuden epääminen pääasiassa kysymyksessä olevien kaltaisten lähetysten osalta, vaikka pakettien arvo yksitellen tarkasteltuna on alle 22 euroa, voisi johtaa siihen, että lähettäjä esittää tullille jokaisen paketin yksitellen tullittomuuden

saamiseksi. Sellainen menettelyiden kasaantuminen ei kuitenkaan ole tavoitellun hallinnollisen yksinkertaistamisen tavoitteen mukainen.

37 Mikäli lisäksi tullittomuutta ei sovellettaisi pääasiassa kysymyksessä oleviin lähetyksiin, kansallisten tulliviranomaisten tehtävänä olisi määritellä huomattavasta määrästä tavaroita koostuvan yhdistetyn lähetyksen yhteistullausarvo. Sellainen tilanne ei voisi vastata myöskään yhteisön lainsäätäjän haluamaa hallinnollisen yksinkertaistamisen tavoitetta.

38 Tämän takia se seikka, että pääasiassa kysymyksessä olevat paketit, joiden yksittäinen arvo on alle 22 euroa, esitetään tullille yhdistettynä niiden yhteisöön tapahtuvaa lähettämistä varten, ei ole esteenä niiden tullittomuudelle, koska jokaisen paketin vastaanottaja voidaan tunnistaa jo silloin, kun paketit lähtevät niiden lähetyspaikkana olevasta kolmannesta maasta.

39 Asetuksen N:o 2287/83 kolmannesta perustelukappaleesta käy kuitenkin ilmi, että tullittomuus voidaan evätä väärinkäyttötapauksissa.

40 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin otti tämän kysymyksen esiin toisessa ennakkoratkaisukysymyksessään korostamalla, että sen ratkaistavaksi saatetussa oikeusriidassa vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden vastaanottajien sopimuspuoli, eli ECI, on sijoittautunut yhteisön alueelle eikä lähetyspaikkana olevaan kolmanteen maahan.

41 Ensinnäkin on todettava, että asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklan sanamuodossa itsessään ei aseteta tavaroiden tullittomuuden edellytykseksi, että tavaroiden vastaanottajien sopimuspuolen kotipaikan olisi oltava yhteisön ulkopuolella.

42 Toiseksi on palautettava mieliin, että asetuksen N:o 2287/83 kolmannen perustelukappaleen sanamuodon mukaan tullittomuuden väärinkäyttämisen ja tästä aiheutuvien kilpailunvääristymien välttämiseksi on tarkoituksenmukaista jättää tuontitullittomuuden ulkopuolelle lähetykset, joihin on sovellettu toista tullimenettelyä ennen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista. Tämän vuoksi tullittomuus voidaan myöntää ainoastaan sellaisille lähetyksille, jotka lähetetään suoraan kolmannesta maasta yhteisössä olevalle luonnolliselle tai juridiselle henkilölle.

43 Yksistään sen seikan perusteella, että ECI on sijoittautunut yhteisön alueelle, ei voida katsoa, että pääasiassa kysymyksessä oleviin tavaralähetyksiin on sovellettu toista tullimenettelyä ennen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamista yhteisössä. Joka tapauksessa ja ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tämän osalta suoritettavaan selvitystyöhön liittyvin varauksin on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista ei käy ilmi, että näin olisi pääasiassa kysymyksessä olevien lähetysten osalta.

44 Alankomaiden hallitus esittää kuitenkin, että pääasian kaltaisessa tilanteessa oikeuden väärinkäyttö ei niinkään tapahdu tuontitullittomuuden saamisessa kuin siinä, että ECI pyrkii saamaan vapautuksen liikevaihtoverosta. Koska Alankomaiden tullilain (Douaneregeling) 101 §:n mukaan tavarat, joille on myönnetty asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädetty tullittomuus, vapautetaan myös liikevaihtoveron suorittamisvelvollisuudesta, ECI on käyttänyt yhteisön ulkopuolella sijaitsevaa jakelukeskusta ensiksi tuontitullittomuuden ja sen jälkeen siihen liittyvän liikevaihtoverovapautuksen saamiseen. Tämä yritys saa täten verotuksellisen edun, joka vääristää kilpailua samalla alalla toimivien sellaisten yritysten suhteen, jotka lähettävät tavaransa asiakkailleen yhteisön alueelta käsin.

45 Tältä osin on korostettava, että Alankomaiden hallituksen kannattaman asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklan tulkinnan tarkoituksena on estää vapautuksen saaminen liikevaihtoverosta, eikä tässä säännöksessä tarkoitetun tullittomuuden saaminen väärinkäytön seurauksena.

46 Kuten julkisasiamies yhtäältä on todennut ratkaisuehdotuksensa 56–60 kohdassa, Alankomaiden kuningaskunta on itse valinnut sellaisen liikevaihtoverosta tapahtuvaa vapauttamista koskevan järjestelmän, jossa tämä vapautus on sidoksissa asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa säädetyn tullittomuuden saantiin. Toisaalta Alankomaiden hallituksen kirjallisissa huomautuksissaan mainitsemassa yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarjotaan puitteet, joissa jäsenvaltiot saavat evätä verotuksellisen edun arvonlisäveron alalla silloin, kun etu saadaan väärinkäytön seurauksena. Näin ollen asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklan tulkinnalla ei saada tukea siihen, että ehdotetulla tulkinnalla estetään väärinkäytön seurauksena saatavat liikevaihtoverovapautukset.

47 Lisäksi ECI:n hyväksi pääasiassa tuleviksi väitetyistä kilpailunvääristymistä on todettava, että sellaisen yrityksen suorittamasta valinnasta lähettää tavaransa kolmannesta maasta syntyy pakostakin tavaroiden kuljetukseen ja tullimenettelyihin liittyviä kustannuksia, joita ei välttämättä synny sellaisille samalla alalla toimiville yrityksille, jotka lähettävät tavaransa yhteisön tullialueelta.

48 Näin ollen ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tämän osalta suorittamaan selvitystyöhön liittyvin varauksin on todettava, että asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklassa tarkoitettua tullittomuutta ei saada evätä pääasiassa kysymyksessä olevan kaltaisessa tilanteessa yksistään sillä perusteella, että ECI on sijoittautunut yhteisön alueelle.

49 Kaikesta esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna, 27 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että sellaisista tavaroista koostuville yhdistetyille lähetyksille, joiden yhteen laskettu todellinen kokonaisarvo ylittää 27 artiklassa säädetyn arvorajan mutta jotka ovat yksitellen tarkasteltuna vähäarvoisia, myönnetään tuontitullittomuus, jos jokainen yhdistetyn lähetyksen paketti on yksitellen osoitettu yhteisössä olevalle vastaanottajalle. Tämän osalta sillä, että näiden vastaanottajien sopimuspuoli on itse sijoittautunut yhteisön alueelle, ei ole merkitystä silloin, kun tavarat lähetetään suoraan kolmannesta maasta näille vastaanottajille.

Oikeudenkäyntikulut

50 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28.3.1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna 7.11.1991 annetulla asetuksella (ETY) N:o 3357/91, 27 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että sellaisista tavaroista koostuville yhdistetyille lähetyksille, joiden yhteen laskettu todellinen kokonaisarvo ylittää 27 artiklassa säädetyn arvorajan mutta jotka ovat yksitellen tarkasteltuna vähäarvoisia, myönnetään tuontitullittomuus, jos jokainen yhdistetyn lähetyksen paketti on yksitellen osoitettu Euroopan yhteisössä olevalle vastaanottajalle. Tämän osalta sillä, että näiden vastaanottajien sopimuspuoli on itse sijoittautunut Euroopan yhteisön alueelle, ei ole merkitystä silloin, kun tavarat lähetetään suoraan kolmannesta maasta näille vastaanottajille.

Allekirjoitukset